

for at forbedre forsyningen med vand og elektricitet og forskellige andre daglige fornødenheder for befolkningen. Det har jeg sagt meget klart i dag.

Men det, jeg kalder opmuntrende, er, at den irakiske befolkning med disse tal giver tydeligt udtryk for, at den har tillid til de irakiske sikkerhedsstyrker, og det er faktisk godt, fordi den langsigtede strategi jo er at give ansvaret til de irakiske sikkerhedsstyrker. Men den første forudsætning for det er jo, at den irakiske befolkning har tillid til sikkerhedsstyrkerne, og det er præcis det, jeg kalder opmuntrende.

Hvis man skal give en samlet bedømmelse af den debat, vi har haft indtil nu, er den jo, at SF med hr. Villy Søvndal i spidsen, kan kritisere, kritisere og kritisere og fuldstændig gratis sige, at de er meget enige i, at Saddam Hussein skulle væk. Men det er netop en gratis omgang, for SF har ikke villet levere noget svar på, hvordan han skulle fjernes, og har i det hele taget i dag ikke leveret noget som helst svar på, hvordan man kan forbedre situationen i Irak yderligere. Det er, hvad der står tilbage.

Kl. 14.40

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 523

8) Til statsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Når Forsvarskommandoen netop har fremlagt tal, der dokumenterer, at de psykiske skadevirkninger for de udsendte danske soldater i Irak er voksende, vil statsministeren da på den baggrund vurdere, om dette kunne skyldes, at ikke alene er selve modstanden mod koalitionsstyrkerne stigende, men den civile tiltro til koalitionsstyrkernes bidrag til sikkerhed og genopbygning er samtidig faldet dramatisk?«

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen har stillet et spørgsmål om de psykiske skadevirkninger for de udsendte danske soldater i Irak.

Jeg kan sige, at Forsvarskommandoen har oplyst, at de netop fremlagte tal om psykiske efterreaktioner blandt soldater hjemvendt fra missioner i udlandet viser, at 12 pct. af soldaterne på hold 3 i Irak angiver at have oplevet psykiske efterreaktioner i form af bl.a. søvnbesvær, øget iritabilitet, tegn på tristhed og isolationstendens.

På hold 1 og 2 var det henholdsvis 6,9 pct. og 6,7 pct. af soldaterne, der oplevede disse psykiske efterreaktioner. Det er også oplyst, at der på baggrund af den rutinemæssige indsamling af oplysninger om psykiske efterreaktioner ikke kan peges på en entydig årsag til stigningen.

Forsvarskommandoen oplyser yderligere, at hold 3 var udsendt i 6 måneder, mens de foregående hold var udsendt i 4 måneder, ligesom hold 3 var udsendt i en periode med en forværret sikkerhedssituation i Irak, hvor soldaterne bl.a. var indsat i nærkamp. Der kan dog ikke på baggrund af de fremlagte tal konkluderes, at disse forhold har været afgørende for stigningen i antallet af psykiske efterreaktioner.

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo tale om meget markante tal for hold 3's vedkommende i forhold til hold 1 og 2, og der er ingen tvivl om, at det, at de har været væk i 6 måneder, spiller en ganske, ganske stor rolle. Det er længe at være væk, og der var jo også uddannelse forinden.

Men det spiller jo også en rolle, at sikkerhedssituationen dernede er blevet forværret, og så må statsministeren altså overveje meget mere alvorligt, hvad regeringen kan tillade sig over for de unge danske mænd, man sender derned. De bliver sendt ned i et område, som bliver stadig mere ustabil, hvor terrorismen vokser, hvor konflikterne med irakerne vokser, og hvor det hele bliver ganske, ganske voldsommere, og det må altså give anledning til nogle helt anderledes overvejelser hos regeringen end dem, vi har hørt om indtil nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, den slags giver selvfølgelig anledning til overvejelser. Men jeg kan ikke føje mere til det, jeg allerede har sagt i dag, nemlig at vi synes, der er en opgave at løse. Vi synes, det er vigtigt for det internationale samfund at bidrage til udbredelsen af demokrati, også i Irak.

Den irakiske befolkning har med stor valgdeltagelse vist, at den ønsker demokrati, og at den trods terroristerne, og det synes jeg faktisk vi skal hjælpe irakerne med. Så længe de beder os om at være der, så længe det er bakket op af FN, og så længe vi selv synes, vi kan gøre en fornuftig indsats, synes jeg også, det er rigtigt at være der. Men vi skal selvfølgelig hele tiden tilrettelægge indsatsen sådan, at vore egne soldater har den størst mulige tryghed og sikkerhed, og at vi kan bidrage bedst muligt til genopbyg-